

DDSn 242

Joh. Crüger 1653

Hø - rer, I, som græ - de og med tå - rer væ - de Je - su hvi - le - sted,
bort med gråd og kla - ge, her er go - de da - ge, her er fryd og fred!

Je - sus alt har brugt ge - valt, bræk - ket al - le dø - dens skjol - de, in - tet kun - ne hol - de.

2. Han er alt fra døde
standen op at møde
eder sejerfuld;
engle kan I finde,
intet mer herinde
i hans graves muld.
Ser kun på
det sted, han lå!
Kaster derhen al den smerte
bort fra eders hjerte!

3. Kommer hid, begraver
al den del, som haver
krænket eders mod!
Skynder eder, skynder
til hans flok, forkynder,
at Guds Søn opstod!
Siger hver,
som bange er,
hans disciple, ingen anden,
at han er opstanden!

4. Fatter det til hjerte,
glemmer eders smerte,
det har ingen nød;
han har dæmpet branden
og er alt opstanden,
Jesus, som var død.
Brød han ud,
så kan hans brud
og ved samme kraft udbryde,
sig i Gud at fryde.

5. Har du mange synder,
Jesus dig forkynder:
gælden er betalt.
Her er ingen vrede,
nåden den er rede,
det er rigtigt alt;
Jesu død
og at han brød
gennem dødens vold og vrede,
det for dig jo skete.

6. Synd, hvor er din fælde?
Helvede, din vælde?
Død, hvor er din brod?
Jesus har alt vundet,
jeg har sejren fundet,
du er undertråd!
Gud, som gav
ved Jesu grav
os så stor en sejers ære,
evig pris vi bære.